

På fire uger har udlændingeminister Inger Støjberg sendt fire forskellige udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven i ekstern høring. Her uge sendes et nyt. Forslagene er ikke sammenkædet og de virker heller ikke på nogen måde samtænkte, ligesom der ikke gøres forsøg på at beskrive hvordan den ændrede udlændingelov i sin helhed vil se ud.

Forslagene vedrører forskellige temaer, herunder vil de gøre det yderligere vanskeligt at få domstolsafprøvet afgørelser vedrørende familiesammenføringer af børn, de vil gøre det frit for ministeren at bestemme om Danmark skal have kvoteflygtninge eller ej, og de vil yderligere skærpe mulighederne for at få tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Bedsteforældre for Asyl vil med denne klage anmode Folketingets formand og præsidiets om at gribe ind, over for hvad der har udviklet sig til en lovgivningspraksis, der er fundamentalt i strid med alle principper om offentlighed, grundighed og forsvarlig lovgivning med respekt for såvel befolkningens som folketingsmedlemmernes mulighed for at bevare overblik over love og lovgivningsproces.

Klagen knytter sig specielt til §4 stk. 1 i Folketingets forretningsorden om formandens pligt til at drage omsorg for at Folketingets arbejde tilrettelægges og afvikles på forsvarlig måde, samt til § 10 stk 3 om planlægningen af lovgivningsarbejde, men indirekte vedrører klagen også de grundlæggende principper om offentlighed i det politiske arbejde.

Ugentlige fremsendelsen af lovforslag om ændringer af samme lov vidner om ukvalificeret arbejde i det pågældende ministerie, og om en politisk ledelse af ministeriet der er uansvarlig og respektløs overfor Folketing og befolkning. Udlændingeloven er i forvejen ændret talløse gange og i praksis ulæselig. Udlændingeministerens arbejds metode medvirker til at svække retssikkerheden, fordi den gør det umuligt for selv særligt interesserede at bevare overblik over lovgivningen. Det er reelt blevet næsten umuligt for befolkningen at følge med i og kende retsgrundlaget på det pågældende område, og det er blevet totalt umuligt at følge med i og at kommentere på nye ændringer, der er undervejs.

Der er naturligvis forskellige politiske holdninger til de forskellige ændringsforslag, men alle med respekt for demokratiet og folkestyret må kunne enes om, at lovgivningsmetoden er uacceptabel og i strid med principperne for godt lovgivningsarbejde. Den må også kolliderer med embedsmandssystemets ønske om at kunne udføre et højt kvalificeret arbejde til gavn for den politiske proces.

Bedsteforældre for Asyl er af den opfattelse af flere af ændringsforslagene, hvis de vedtages, vil undergrave danske værdier og svække udsatte personers rettigheder yderligere. Det er imidlertid ikke temaet for denne klage. Temaet er, at den måde regeringen ved sin udlændingeminister har tilrettelagt lovgivningsarbejdet på, er i strid med de demokratiske principper, som er præciseret i Folketingets forretningsorden.

Bedsteforældre for Asyl søger løbende at medvirke i processen ved i henhold til reglerne at bidrage ved høringssvar ved eksterne høringer, men når en minister og et embedsapparat fremsætter forslag uge efter uge, gøres denne opgave umulig. Høringsprocessen skal give mulighed for, at alle relevante involverede

organisationer bidrager til lovgivningsprocessen, men udlændingeministerens praksis fører til, at det alene bliver de største, mest professionelle og kapacitetsstærke, der har en chance for at følge med.

Hele det folkelige element kobles af. Og demokratiet svækkes.

Vi skal på denne baggrund bede Folketingets formand og præsidium gribe ind, enten direkte i forhold til udlændingeministeren eller overfor statsministeren som hendes chef.

På vegne af Bedsteforældre for Asyl

Knud Vilby